

8. nap: Csütörtök – Pünkösdi terem

Köszöntünk a nyolcadik napon! A mai napon a vágyainkról, különösképpen a házastársunk vágyairól lesz szó. A pünkösdi teremhez zárandokolunk, ahol a Szentlélek kiáradt az apostoloknak. Ebben a fontos mozzanatban a Szentlélek segíti az apostolokat a vágyaik rendezésében és apostoli küldetésük felismerésében.

A pünkösdi terem szeretetközössége olyan, amelyet az otthonunkban is szeretnénk megtapasztalni? Meghalljuk-e a társunk által szóló isteni kéréseket? Ez lehetne a mi családunk számára a vágyott eszmény?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Szentlélek Isten, Te vagy lelke a lelkemnek. Alázattal imádlak Téged. Világosíts meg engem! Erősíts engem! Vezess engem! Vigasztalj engem! Tárd fel előttem, amennyiben az örök Atya tervének megfelel, tárd fel előttem kívánságaidat a házastársam kívánságai által! Ismertesd meg velem, mit kíván tőlem a szeretet! Mutasd meg, mit kell tennem! Mutasd meg, mit kell elviselnem! Hadd lássam meg, mit kell csendesen, szerényen, elmélkedve magamra vennem, hordoznom és elszenvednem! Igen, Szentlélek Isten, mutasd meg nekem akaratodat és az Atya akaratát, hogy egész életem semmi más ne legyen, csak egy állandó, folytonos "igen" az örök Atya Isten kívánságaira és akaratára. Ámen.
(Kentenich atya nyomán)

Aki Istent szereti, szeresse testvérét is!

Olvasmány János első leveléből (1Jn 4, 1-16)

Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba. Az Istentől származó lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, Istentől van. S minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és már most a világban is van. Gyermekeim, ti az Istentől vagytok, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van. Ők a világból valók, ezért a világról beszélnek, és a világ hallgat rájuk. Mi az Istentől vagyunk. Aki ismeri Istent, hallgat ránk. Aki nem ismeri Istent, nem hallgat ránk. Így különböztetjük meg az igazság lelkét és a tévedés lelkét.

Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül.

Elmélkedés

Tegyük fel magunknak a kérdést: Mit várunk az élettől? Mint házaspár mit kívánunk magunknak a kapcsolatunk számára? Nagyon fontos, hogy tudjunk erre válaszolni, fontos, hogy legyenek kívánságaink. Szent Pál is beszélt erről: „Nem tudjuk, hogy mit kellene kérnünk”. De aztán így folytatta: „A Szentlélek azonban közbenjár értünk kimondhatatlan sóhajtásokkal”. Ha tehát vágyódás él bennünk a házasságunkra vonatkozóan, akkor ez a Szentlélekkel van kapcsolatban. Mert Isten egymásnak gondolt ki bennünket. A házaspár egysége Isten műve. A házastársunk feletti öröm a Szentlélek adománya. Forgassuk ezt a szívünkben, gondolkozzunk el gyakran ezen! Szentlelke segít nekünk egymás nyelvét megérteni, különbözőségünket befogadni. Megadja nekünk az egymásban való örömet, a békességet, a jószág légkörét, a türelmet, a nevelésben való bölcsességet, az erőt.

Álmodozunk egy kicsit a jövőről! Kentenich atya így fogalmazta meg: „A vágyódásunk nagysága egyúttal a beteljesedés mértéke is”. Ez lélektanilag is igaz: az tud csak növekedni, akiben vágy él. Néha nem értjük meg egymás vágyait. Például, nem tudom megérteni, hogy miért örül a férjem annyira egy kifogott hálnak. Mégis azt mondom neki: „Szeretlek, és hiszem, hogy jól csináltad”. Amikor így beszélek, akkor bizonyos fény gyullad ki a megértésemben. De a tisztán lélektani utat mégiscsak nagyon gyengének kell tartanunk. Ha arra gondolunk, hogy Isten él a másikban, akkor ez a „hiszek benned” sokkal erőteljesebb. Mindenesetre egyet semmiképp se tegyünk! Ha valamit nem értünk a másikban, azt azért ne értékeljük le. Ne mondjuk azt, hogy „Te, meg a nyamvadt halaid”. Ilyenkor elzárkózunk a megértés elől. Ha úgy érezzük, hogy alkalmas, hogy befogadó rá a társunk, akkor mondjuk meg neki, hogy nem értjük még igazán jól őt! Jólesik neki, ha érezheti, hogy hiszünk benne, hogy mindent szeretnénk jól érteni és megszeretni benne. Most gondoljunk arra a területre, ahol minden igyekezet ellenére sem sikerül egymást megértenünk. Amikor a medve mondja a liliomnak: „hiszek benned”, és a liliom mondja a medvének: „hiszek benned”. Ha ez megvalósul, akkor azt érezni lehet, az meghaladja az emberit, és ez jólesik. Számunkra, hívő emberek számára még a maradék értetlenségnek is megvan a maga értelme. Az a cél, hogy együtt megtaláljuk Istent, aki hordoz és éltet bennünket. Ez a hit tehát nem olyasvalami, mint a jó élet egy tartozéka, hanem éppen az, ami ezt a jó életet lehetővé teszi. Beszéljünk arról is, hogy milyen közös vágyaink vannak, hogyan találhatunk rájuk. Vágyunk arra, hogy valamit együtt értsünk el. Valami közös, nagy célt, amiért érdemes élni. *(Tilman atya nyomán)*

Aki Istent szereti, szeresse testvérét is!

Emeljük fel szívünket!

Urunk, milyen sokszor nem értünk, és milyen sokszor megtapasztaltuk szerető jószágodat! Lelked által segítesz, hogy elfogadjuk egymást különbözőségeinkben is. Ez a pünkösdi csoda, amely ma is meghív arra, hogy egyre jobban szeressünk. Házasságunkban jelen vagy, szólsz hozzánk egymás által és szeretsz minket! Add meg a pünkösdi terem légkörét otthonainkban, amelyben örülünk egymásnak, értjük egymást és amelyben felismerhetjük, hogy mire hívsz, hová küldesz minket.

Szűzanyánk, Családok Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.